

Warszawa, 10 listopada 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23835.

Kl. 33 d, 10/03.

Rudolf Kaufer
(Wiedeń, Austria).

**Zabezpieczenie przymocowania fotografii do dowodu osobistego lub temu podobnego,
chroniące przed nieuprawnioną zamianą fotografii.**

Zgłoszono 2 stycznia 1935 r.

Udzielono 7 września 1936 r.

Pierwszeństwo: 16 lipca 1934 r. dla zastrz. 3—5 (Austria).

Znane jest przytwierdzanie fotografii do dowodów osobistych lub tym podobnych, polegające na tem, że w okładce formularza dowodu osobistego, a mianowicie w przedziałce, przeznaczonej na fotografię, umieszcza się pasek, nabity wystającymi trzpieniami (sworzniami) nitów, następnie na trzpienie te nakłada się odpowiednimi otworami fotografię, a na końcu trzpieni — łebki, które wreszcie rozgnięta się na płasko wraz z trzpieniami.

Taką fotografię można ewentualnie usunąć z dowodu w ten sposób, że można ją wyciąć w miejscach przytwierdzenia wzdłuż zębatach łebków i sworzni (nitowych), następnie na miejsce usuniętej

przygotować nową i nakleić ją wokoło zębatach łebków i sworzni nitowych. Otóż wynalazek dąży do uniemożliwienia w każdym razie takiej wymiany fotografii, a mianowicie zabezpiecza się dostęp do łebków lub sworzni nitowych w płaszczyźnie fotografii zapomocą specjalnych narzędzi, które mieszczą się pod temi łebkami i sworzniami nitów, ale nie są przyklejone do fotografii.

Zabezpieczenie według wynalazku polega na tem, że pomiędzy fotografię a łebki nitów nasunięte są na sworznie nitów małe krążki, które uniemożliwiają podsuniecie jakiegokolwiek narzędzia tnącego pod brzegi zębatach łebków.

Ażeby jeszcze bardziej zabezpieczyć przymocowanie fotografii, wkłada się w myśl wynalazku pasek z nitami do przytwierdzenia fotografii pomiędzy dwie sklejone ze sobą tekturki, które jednocześnie tworzą jedną ze sztywnych okładek dowodu.

Narząd, przytwierdzający fotografię do dowodu, zabezpiecza również arkusze wkładkowe, stosowane zwłaszcza przy paszportach, przed zamianą. Arkusze te są połączone przedewszystkiem ze sobą szwem stebnowanym, a następnie naklejone obydwie pierwsze kartki pierwszego arkusza na wewnętrzną stronę obydwóch sztywnych okładek, poczem przynitowana jest odpowiednio przedziurkowana fotografia do trzpieni, przechodzących nawylot przez tekturową okładkę i naklejony na nią arkusz wkładkowy.

Rysunek przedstawia przykład wykonania dowodu z fotografią, zabezpieczoną w myśl wynalazku, a mianowicie fig. 1 wskazuje widok z góry na otwarty dowód osobisty, a fig. 2 — przekrój wzdłuż linii $a - b$ na fig. 1, fig. 3 wyobraża powiększony przekrój przez miejsce umocowania fotografii, fig. 4 — widok z góry na przekrój dowodu osobistego według wynalazku, a fig. 5 — częściowy przekrój podłużny przez grzbiet książeczki legitymacyjnej.

Według rysunku cyfra 1 oznacza zewnętrzne pokrycie okładki dowodu, 2 — wkładkę wzmacniającą okładki z tektury lub podobnego materiału, a 3 — formularz wewnętrzny, podzielony na przedziały i zaopatrzony w potrzebne napisy. Jedna z przedziałek formularza 3 przeznaczona jest na fotografię 4. Poza tem stosuje się przybite nitami paski 12, np. z metalu lub materiału włóknistego, które można zastąpić również drutem lub sznurem. Wyposażony w takie urządzenie dowód przedstawiony jest na fig. 1 — 3. Pasek metalowy 12 umieszczony jest między zewnętrznym pokryciem 1 a wkładką wzmacniającą 2, wo-

bec czego trzpienie jego nitów 11 wystają ponad formularz 3 i fotografię 4. Można go jednak również umieścić między wkładką wzmacniającą 2 a wewnętrznym formularzem 3 dowodu. Ta ostatnia odmiana bardziej odpowiada celowi. Na wystające trzpienie 11 nitów nasadza się fotografię 4 z otworami, odpowiadającymi rozmieszczeniu nitów, oraz odpowiednio podziurkowane małe krążki ochronne 18, poczem na końcu trzpieni nitowych zakłada się łebki 14, 14, które następnie rozgniata się na płasko wraz z trzpieniami czy to młotkiem, czy też zapomocą stosownych niewielkich pras.

Te małe krążki mają za zadanie chronić miejsce przymocowania do dowodu fotografii zapomocą łebków lub trzpieni nitowych i mogą być wykonane nieprzezroczyste z metali, np. glinu, lub też z materiałów przeświecających względnie przezroczystych, jak np. celloanu, celofanu, celuloиду.

Na fig. 4 i 5 cyfra 1 oznacza zewnętrzne pokrycie okładki dowodu, którego brzegi 1^a ze wszystkich stron są założone za obydwie sztywne wkładki 2, 2', wycięte np. z tektury, i do nich przyklejone. Okładka 2 sklejona jest z dwóch warstw tektury 2^b i 2^c, pomiędzy które uprzednio włożono pasek z nitami 12, których trzpienie przechodzą nawylot przez warstwę 2^c tektury.

Wkładka składa się z kilku arkuszy a , b , c , połączonych ze sobą szwem stebnowanym N . Wkładkę łączy się z pokryciem zewnętrznym 1 w ten sposób, że arkusz spodni a wkładki nakleja się na wewnętrzną stronę okładki, przyczem uprzednio jeszcze odwraca się nitki wejściowe i wyjściowe N' szwu w ten sposób, ażeby je można było wkleić między okładkę 1 a arkusz a . Przy naklejaniu arkusza a klej dostaje się również w otwórki ściągów i wnika do samej nici szwu, tak że osiąga się sklejenia nitki z papierem wkładki.

Rozmiary arkuszy wkładkowych dobra-

ne są w ten sposób, ażeby ze wszystkich stron nakrywały nieco założony brzeg zewnętrznego pokrycia. Trzpienie 11 nitów przechodzą przytem nazewnątrz przez naklejoną lewą kartkę wkładki.

Na trzpienie 11 nasadza się fotografię 4 z otworami, odpowiadającymi rozmieszczeniu nitów, jak również niewielkie, dziurkowane krążki ochronne 18, np. z celuloиду, poczem dopiero zakłada się na końcu trzpieni nitowych łebki 14, 14, które zgniata się wraz z trzpieniami 11.

Małe krążki ochronne można, oczywiście, zastosować w razie osadzenia nitów, rozmieszczonych na powierzchni przedziałki, przeznaczonej na fotografię, bez pomocy pasków 12.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zabezpieczenie przytwierdzenia do dowodu osobistego lub temu podobnego fotografii, umocowanej zapomocą rozpląszczonych nitów, na których trzpienie, przymocowane najkorzystniej do paska, wklejonego w okładkę dowodu, jest założona wskazana fotografia, znamienne tem, że pomiędzy fotografią a łebkami nitów są nasunięte na trzpienie nitów małe krążki.

2. Zabezpieczenie według zastrz. 1,

znamienne tem, że małe krążki wykonane są z materiału giętkiego i przezroczystego, np. cellonu, celuloidu i t. d.

3. Zabezpieczenie według zastrz. 1, znamienne tem, że pasek z nitami, służący do przymocowywania fotografii, umieszczony jest między dwiema sklejonemi ze sobą tekturami lub podobnemi usztywnieniami, tworzącemi najlepiej jednocześnie jedną z okładek dowodu.

4. Zabezpieczenie według zastrz. 1 i 3 do dowodu z wkładką kilkuarkusową w okładkach, znamienne tem, że arkusze wkładki są połączone ze sobą zapomocą szwu stebnowanego i kartki pierwszego arkusza są naklejone na wewnętrzną stronę obu okładek sztywnych, fotografia zaś, zaopatrzona w odpowiednie otwory, jest przynitowana do trzpieni, przechodzących nawylot przez tekturową okładkę i naklejoną na nią kartkę wkładki.

5. Zabezpieczenie według zastrz. 4, znamienne tem, że wejściowa i wyjściowa nitka szwu stebnowanego po odwróceniu jest wklejona między okładką a pierwszym arkuszem wkładki.

Rudolf Kaufer.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

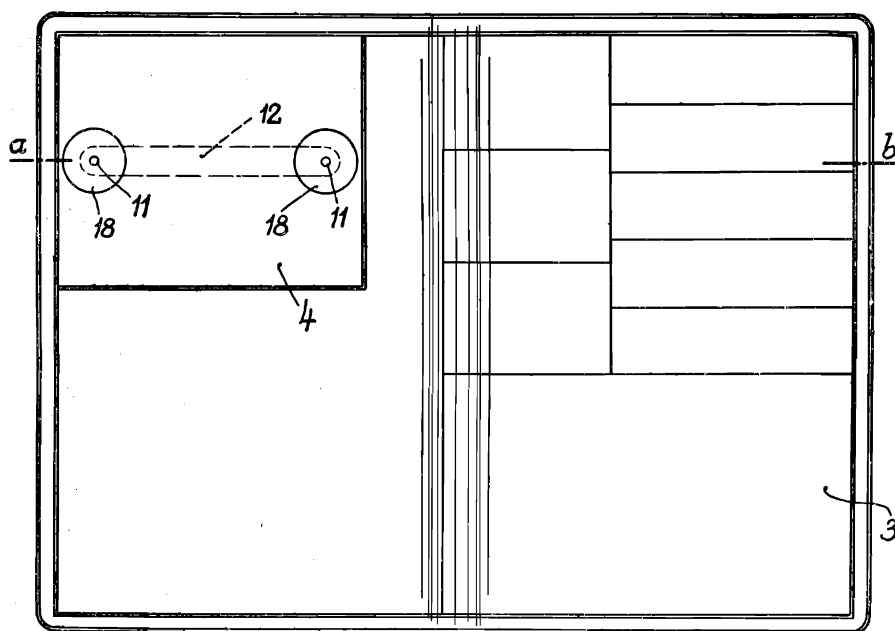

Fig.2

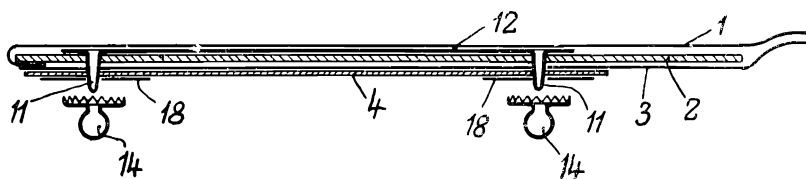

Fig.3

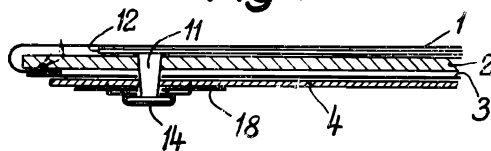

Fig. 4

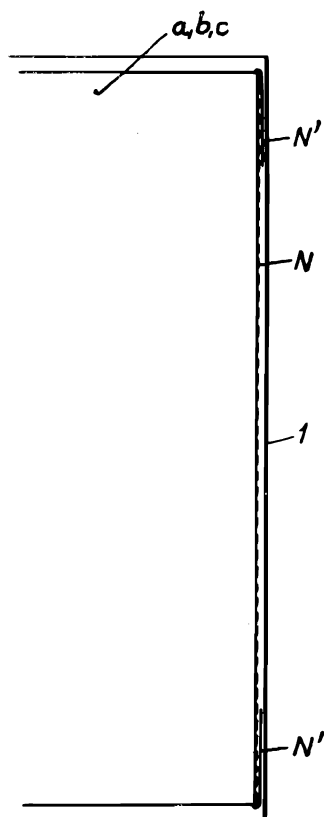
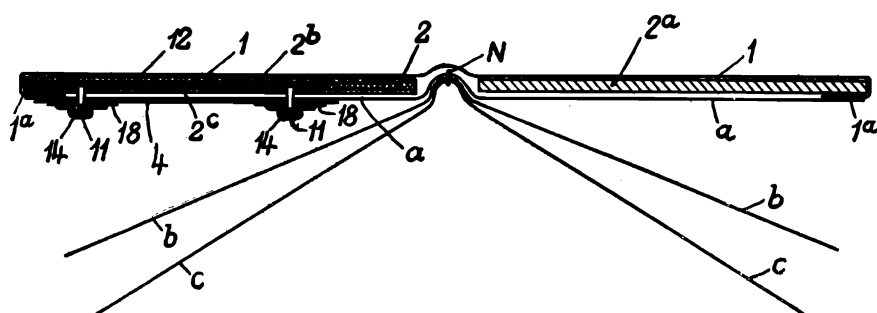

Fig. 5